

ת"פ (נתניה) 58916-11-22 - מדינת ישראל נ' רניאל סוסנוב

ת"פ (נתניה) 58916-11-22 - מדינת ישראל נ' רניאל סוסנובשלום נתניה

ת"פ (נתניה) 58916-11-22

מדינת ישראל

יחידת תביעות שלוחת נתניה

נגד

רניאל סוסנוב

ע"י ב"כ עו"ד יאנה קויפמן

בית משפט השלום בנתניה

[30.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

ע"י ב"כ עוה"ד

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהסדר טיעון דיוני בביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וחבלה במזיד ברכב עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר שייבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבות

ביצוע העבירה ויעביר המלצתו לבית המשפט. לבקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן להתייחס לאפשרות הארכת

המאסר המותנה, בעוד שהמאשימה הצהירה כי עמדתה היא למאסר לצד הפעלת המאסר המותנה ורכיבים נוספים.

3. ייאמר כבר עתה כי תסקיר המבחן אינו נושא אופי חיובי, ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא המליץ על

הארכת המאסר המותנה.

4. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיוטל על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב

שיקול דעתו המקצועי.

כתב האישום המתוקן

5. בתאריך 4.5.2022 בשעות הבוקר התגלע ויכוח בין הנאשם לבין אשתו (להלן: המתלוננת) בנוגע לתשלום עבור המסגרת החינוכית של הילד. השניים התכתבו בהודעות טקסט וכן החליפו הודעות קוליות בהן אמר הנאשם למתלוננת "דקה את תראי מה זה חג שחור יהיה לך את יודעת מה זה חג שחור? יותר שחור משחור אני אעשה לך". בתגובה קיללה המתלוננת את הנאשם ואמו.
6. בהמשך אותו היום, שוחחו בני הזוג בטלפון והמתלוננת ניתקה את השיחה. בתגובה, שלח לה הנאשם הודעה קולית בזו הלשון: "תנתקי תנתקי אין בעיה את תראי מה יהיה לך היום, היום, מחר, שישי, שבת, סרטנים אני אעשה לכם". בהמשך, שלח הנאשם למתלוננת הודעות קוליות נוספות "אני בא לעבודה שלך למרמז אותך ואת הבוסית שלך יא שרמוטה", "אתן לך זין לא כסף", "את הוצאת את השטן, את השטן עכשיו את הוצאת, עכשיו את תראי מה זה פגיעות ישירות כולכם תאכלו ממני נזקים, כולם כולם רק נזקים, את תראי מה זה, את לא רוצה להשתחרר ממני מהחיים? אני אבוא אליך כמו עברייני אני אבוא אליך על כולם" וכן "עכשיו אני יבוא יראה לך מאיפה הדג משתים יכחבה" (טעויות מקור). בתגובה כתבה המתלוננת לנאשם, יאללה תבוא" והוא ענה לה "אני יעשה לך עזה חג שמור ימורמרת".
7. בסמוך למתואר לעיל, עובר לשעה 11:30 בשעה שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם לחניון הסמוך למקום עבודתה של המתלוננת, שם חנה רכבה, כשהוא מצויד בפטיש. באותן הנסיבות, ניפץ הנאשם את חלון רכבה הימני קדמי וכן סדק את החלון הקדמי במכת פטיש בחלקו הימני למעלה. טיעוני הצדדים לעונש
8. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם ובהם הפגיעה בהגנה על אוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים והגנה על רכושה של המתלוננת. בסקירת נסיבות האירוע, ביקשה לראות בחומרה את התנהגותו של הנאשם אשר לא רק שלח למתלוננת הודעות קוליות מאיימות אלא פעל למימושן. משכך, ולאור החומרה הנובעת למעשי אלימות במיוחד כלפי בת זוג, ובהתבסס על פסקי דין הממחישים את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא המאשימה יש לקבוע את מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר ל - 12 חודשים וענישה נלווית.
9. באשר למיקום העונש בגדרי המתחם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו והודאתו במיוחס לו ולחובתו את הרשעתו הקודמת כמו גם קיומו של מאסר מותנה (טעת/1). כן התייחסה לקשיים העולים מתסקיר המבחן, ובכלל זה, התמכרות בעבר לסמים, אי הגעה לבדיקת שתן, קושי בלקיחת אחריות, העדר חרטה ושלילת נזקקות טיפולית. משכך, ומכיוון שסנקציות עונשיות לא היוו גורם הרתעה מספק ורמת הסיכון להישנות עבירות אינה מבטלת, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה הוא מאסר בפועל בן 10 חודשים הכולל את הפעלת המאסר המותנה בחופף ובמצטבר וענישה נלווית.

10. ב"כ הנאשם בטיעוניה הסתייגה מהמתחם לו עותרת המאשימה בהיותו מחמיר יתר על המידה ואינו משקף את נסיבות ביצוע העבירות ולא את מדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך נטען כי האירוע כולל מספר מעשים שדרגתם אינה גבוהה, לא הייתה פגיעה בגוף ובנפש, והרכב שניזוק בכלל נקנה מכספו של הנאשם. מכאן, ובהתבסס על פסקי דין המשקפים לטעמה את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא ההגנה יש לקבוע את מתחם הענישה בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למספר חודשי עבודות שירות.
11. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנתה ב"כ הנאשם לשלל הנסיבות המצדיקות לטעמה התחשבות. בין אלו מנתה את גילו של הנאשם, הרקע האישי והמשפחתי, ברקע התמכרות לא פעילה לסמים כמו גם המאמץ שעושה הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית (טענ/1). כן נטען כי מערכת היחסים בין הנאשם והמתלוננת תקינה, נקבעו הסדרי שהות לא פורמליים והנאשם תומך במתלוננת מבחינה כלכלית על אף שלא נקבעו דמי מזונות. כן נטען כי הנאשם מתגורר עם אביו שסובל ממחלות לב והוא המטפל היחיד, כך ששליחתו של הנאשם תפגע באב קשות.
12. עוד לטעם ההגנה, מכיוון שהמאסר המותנה הוטל על הנאשם בגין ביצוע עבירות הונאה ורכוש ולא בגין עבירות אלימות ועל פי המבחן המהותי שנקבע בע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל (1980) (להלן: עניין מסילתי) אין לו תחולה בעניינו.
13. מטעמים אלו, סבורה ב"כ הנאשם כי העונש הראוי הוא עונש הרתעתי צופה פני עתיד.
14. הנאשם בדברו האחרון לעונש, ביקש שלא להוסיף דבר.
דין והכרעה
קביעת מתחם העונש ההולם
15. מתחם העונש ההולם יעשה בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה וזאת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
16. הנאשם במעשיו פגע במי שהייתה אז אשתו, וכיום גרושתו, אם ילדיו, בזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלוות נפש ותחושת ביטחון. כן פגע הנאשם בזכות הקניין וברכוש.
17. עסקין באירוע אלים ומכוער, ארוך בזמן באופן יחסי ו"מתגלגל". האירוע החל בשעות הבוקר, ובמהלך שיחה בינו לבין המתלוננת התפתח וזיכור על עניינים כספיים. הנאשם יכול היה לפתור את הקונפליקט באמצעות שיח מכבד, אך הוא בחר להשמיע קללות וגידופים לצד שלל אמירות מאיימות ומפחידות. הגם שלרוב איומים המושמעים בטלפון או בהודעות הם פחות חמורים מאלו המושמעים פנים מול פנים, אין זהו המקרה כאן. האיומים שהשמיע הנאשם הם בוטים וחרפים המתייחסים באופן קונקרטי לפגיעה בגוף ובנפש. לכאורה האירוע יכול היה להסתיים כאן, אך הנאשם לא הסתפק בהשמעת איומים ובהמשך החמיר לעשות כאשר הגיע למקום בו חנה רכבה של המתלוננת כשהוא מצויד בפטיש. משמע, לא מדובר באמירות שנאמרו בשעת כעס ועצבים, אלא שהייתה לנאשם שהות להרהר ולתכנן צעדיו, והוא התקשה לגלות איפוק ולרסן את דחפיו האלימים, ובאמצעות פטיש, גרם לנזקים ברכב של המתלוננת, מבלי לשקול את תוצאות והשלכות המעשה הפסול.
18. אמנם אין בפני בית המשפט תצהיר נפגעת עבירה או עדות סדורה ביחס לנזקים שהסבו מעשיו של הנאשם אך עובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן, אין צורך בדמיון מפותח כדי להבין ולדמין את תחושות הפחד והאימה שאחזו במתלוננת שעה שגילתה כי הנאשם, האדם בו שמה את אמונה ומבטחה, פועל לממש את איומיו.
19. המקרה דנן, למרבה הצער, הוא אינו מקרה בודד או יוצא דופן. אלימות במשפחה היא בעיה חברתית אקוטית ובעלת פנים רבות, היא חוצה מגדרים, מעמדות ופוגעת ללא הבדל בשכבות שונות באוכלוסייה. תופעה זו הפכה להיות חזון נפרץ במחוזותינו והיא גובה מחיר כבד מקורבנות העבירה, ועל כך נכתב כבר רבות. תפקידו של בית המשפט במאבק בתופעה זו הוא בהטלת עונשים מרתיעים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה. ראו מיני רבים, רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:
- "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."
20. ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאליויות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)). חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)). ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער".

21. באשר למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה. העיון בפסיקה מלמד כי בעת קביעת המתחם נלקחים בחשבון מיהות המאויים והמאיים, הקשר ביניהם, הרקע להשמעת האיומים והישנות העבירות. כן ישנה רלבנטיות לשאלה האם נעשה שימוש בחפץ או באמצעי מדגים לצורך המחשת האיום כמו גם לשאלה האם נלווה למעשה האיום אקט פיזי אלים. במובן זה, אין דין איומים שהושמעו בטלפון כדין איומים שהושמעו פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים, ואין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים.
22. בהתאם לשיקולים אלו, בדרך כלל, נקבע הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה וזאת במקרים בהם עבירת האיומים עומדת לבדה, ללא אלימות פיזית או שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיום. ובמקרים חמורים יותר עומד הגבול התחתון על מספר חודשי מאסר ועד 8 או 12 חודשי מאסר ולעיתים אף יותר. ראו: רע"פ 7561-23 סמ"ח אל עוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.2023); רע"פ 637/21 הרמן נ' מדינת ישראל (25.2.2021); רע"פ 2014/21 מדינת ישראל נ' חיון (22.3.2021); עפ"ג 48738-06-23 לוי נ' מדינת ישראל (18.9.2023); עפ"ג 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021); עפ"ג 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.2020); עפ"ג 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.2015); ת.פ. 10670-11-23 מדינת ישראל נ' אגבריה (26.6.2023); ת"פ 38146-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (6.6.2024); ת"פ 65876-07-23 מדינת ישראל נ' פלוני (21.5.2024); ת"פ 43061-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (27.5.2024); ת"פ 55811-05-19 מדינת ישראל נ' שבתאי (22.12.2021); ת.פ. 52600-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (22.6.2021). באשר לעבירות של חבלה במזיד לרכב ראו: עפ"ג 21044-02-18 ו-14500-02-18 מדינת ישראל נ' דרור רודבסקי (17.7.2018).
23. להשלמת הפרק העוסק בקביעת המתחם אומר כי עיינתי בשאר פסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים ואין בהם להעלות או להוריד מהקו שהוצג מעלה. כך או אחרת, יש לזכור כי בסופו של דבר מדיניות הענישה הנהוגת מהווה אחד מבין השיקולים וגבולות המתחם יוכרעו בכל מקרה ומקרה בנסיבותיו.
24. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודת שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

25. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין) כדלקמן:
26. הנאשם, יליד 1998, גרוש, אב לשני ילדים קטינים כבני 4 וחצי ושנה. הנאשם מתגורר עם אביו בנתניה וילדיו מתגוררים עם אמם בחריש. בהשכלתו השלים הנאשם 8 שנות לימוד, לצבא לא גויס בשל אי התאמה. משך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ומזה מספר חודשים עובד כטכנאי סיבים אופטיים בחסרת ג'י מערכות. ממכתב ההמלצה מטעם מעסיקו עולה כי מדובר בעובד אמין, בעל ידע וניסיון (טענ/1).
27. לטענת ההגנה, הנאשם מקיים את חלקו במשמורת על הקטינים וכן דואג לתמוך בהם כלכלית אך עניין אחרון זה, עומד בפער למידע שמסרה המתלוננת לשירות המבחן. כך או כך, נכונה אני לקבל את עמדת ההגנה לפיה להשתתף עונש מאסר גם בעבודות שירות עשויה להיות השפעה אף על הקטינים ועל אביו של הנאשם עמו מתגורר.
28. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן. היה בהודאה זו לחסוך את עדותה של המתלוננת וכן היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר. עם זאת, כעולה מתסקיר המבחן נטילת האחריות חלקית ומצומצמת. הנאשם הודה באיומים המתוארים בכתב האישום ותיאר כי הרקע להודעות סביב כעסים שצבר לאחר שהמתלוננת סירבה משך תקופה ארוכה לעזוב את בית הוריו. לדבריו כלל לא גרם לנזק לרכבה של המתלוננת וטען בפני שירות המבחן כי הודה במעשה רק כדי לקדם את סיום התיק, וממילא הרכב היה באותה העת בבעלותו. הנאשם לא רק שלא הביע חרטה אלא שציין כי היה חוזר על התנהלותו זו שוב במידת הצורך. למותר לציין כי ישנו הבדל בין ההודאה לבין נטילת האחריות, הבדל גדול (ראו: ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2022)).
29. הנאשם אינו עומד לדין לראשונה בחייו, לחובתו 2 הרשעות קודמות וגמר דין, חלקן התיישנו, בגין עבירות איומים, הונאה בכרטיסי חיוב, סמים, הפרת הוראה חוקית. הנאשם נידון למגוון עונשים, בעיקר הרתעתיים ובשנת 2019 נידון לתקופת מאסר קצרה ואף עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים בגין כל עבירת רכוש מסוג פשע. לא חלף זמן רב מאז הרשעה אחרונה זו, והנאשם שב והסתבך בפליליים, הפעם בתחום האלימות הזוגית. משמע, עונשים קודמים אינם משיגים את אפקט ההרתעה כמצופה ואינם מובילים את הנאשם לשנות את דרכיו.
30. בניגוד להגנה אני סבורה כי המאסר המותנה חל גם חל בענייננו. מסקנה זו מתקבלת לא רק מהבחינה הלשונית בו הוגדר התנאי אלא בהפעלת המבחן המהותי בין יסודות העבירה המאוחרת המפעילה אל מול יסודות עבירת התנאי.

31. צודקת ההגנה כי העיקרון נקבע בעניין מסילתי והם ידועים ומוכרים ולא מצאתי טעם לשום ולפרטם. בקצרה, בבסיס עקרון זה עומדים מהות האיסור הפלילי והערך החברתי עליו בא להגן. (ראו והשוו: ע"פ 1061/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.9.2012); ע"פ 2352/19 דנילוב נ' מדינת ישראל (15.10.2019); רע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (13.1.2015); ע"פ 40905-03-12 סעדה נ' מדינת ישראל (4.6.2012); ע"פ 56250-01-15 מדינת ישראל נ' קדוש (22.3.2015); ת"פ 54607-07-19 מדינת ישראל נ' ג'בור (12.1.2020) וע"פ 7062-04-18 איאסו נ' מדינת ישראל (7.5.2019)).
32. לכך אוסיף כי התמונה העולה מתסקיר המבחן מדאיגה ואופק שיקומי לא נראה בעתיד הקרוב לעין. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל ללא גורמי תמיכה שיכלו להציג גבול להתנהגותו ולהתמודד עם מכלול קשייו לאורך השנים, התקשה בהסתגלות למסגרות, חבר לחברה שולית, התנהג באופן עברייני ובמשך שנים צרך סמים באופן התמכרותי. לבדיקת שתי אליה זומן, בחר הנאשם שלא להתייבב, מטעמים השמורים עמו.
33. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים שוליים ועבריינים, כמו גם קושי לשמור על איפוק במצבי תסכול, אז פועל הנאשם בהיעדר שיקול דעת ומבלי לשקול השלכות מעשיו. כיום הנאשם מצוי בקשיים כלכליים, מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, אינו פנוי להעמיק בכשלו ושוולל כל נזקקות טיפולית, הן בתחום ההתמכרות והן בתחום האלימות.
34. דומה כי אין צורך לומר כי באם היה אפשר להצביע על צעדים משמעותיים בהיבט השיקומי היה בכך כדי להצדיק גזירת דין בתחתית מתחם העונש ההולם, ואפשר שאף היה מצדיק סטייה מהמתחם. אלא שהנאשם לא ידע לנצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול, ואין לו אלא להלין על עצמו.
35. לצד זאת, יש להביא בחשבון כי בני הזוג התגרשו. המתלוננת מתארת רגיעה ויציבות במערכת היחסים עם הנאשם הנסובה סביב הטיפול בילדים כלפיהם מפגין הנאשם אהבה ודאגה, מיום האירוע לא התרחשו מקרי אלימות נוספים והיא אינה חוששת מפניו.
36. נותר איפוא להכריע ביחס לאופן הפעלת המאסר המותנה. הגם שככלל יש להפעיל מאסר על תנאי, בהעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר (ראו 2336/16 מזריאב נ' מדינת ישראל (14.12.2017), מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר ובחופף לעונש שיוטל כאן והנימוק העיקרי הוא ההודאה שחסכה את שמיעת עדות המתלוננת.
37. לסיכום. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול בהם ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו.
38. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים שניתן בת.פ 50305-08-16 גזר דין מיום 3.12.2021 וזאת בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א'.
- סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.8.2024. הנאשם יתייצב ביום 6.10.2024 שעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.
- ג. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
- ה. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
- צו כללי למוצגים
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק
- ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.